# நவாவியின் நாற்பது ஹதீஸ்கள்

# الأربعينات

## 1. الأربعون النووية

### நாற்பது ஹதீஸ் தொகுப்புகள்

### 1. நவாவியின் நாற்பது ஹதீஸ்கள்

1

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصٍ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: "إنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إلَى مَا هَاجَرَ إلَيْهِ". رَوَاهُ إمَامَا الْمُحَدِّثِينَ أَبُو عَبْدِ اللهِ مُحَمَّدُ بنُ إسْمَاعِيل بن إبْرَاهِيم بن الْمُغِيرَة بن بَرْدِزْبَه الْبُخَارِيُّ الْجُعْفِيُّ [رقم: 1]، وَأَبُو الْحُسَيْنِ مُسْلِمٌ بنُ الْحَجَّاج بن مُسْلِم الْقُشَيْرِيُّ النَّيْسَابُورِيُّ [رقم: 1907] رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا فِي "صَحِيحَيْهِمَا" اللَّذَيْنِ هُمَا أَصَحُّ الْكُتُبِ الْمُصَنَّفَةِ.

அமீருல் முஃமினீன், அபூ ஹஃப்ஸ் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "நிச்சயமாக, செயல்கள் யாவும் எண்ணங்களைப் (நிய்யத்) பொறுத்தே அமைகின்றன. மேலும், ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் அவர் எண்ணியதே (பலனாகக்) கிடைக்கிறது. ஆகவே, எவருடைய ஹிஜ்ரத் (இறைவழியில் நாடு துறத்தல்) அல்லாஹ்விற்காகவும் அவனுடைய தூதருக்காகவும் உள்ளதோ, அவருடைய ஹிஜ்ரத் அல்லாஹ்விற்கும் அவனுடைய தூதருக்குமானதாகவே (ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அதற்கான கூலியைப் பெறும் விதமாகவே) அமையும். ஆனால், எவருடைய ஹிஜ்ரத் அவர் அடைய விரும்பும் உலக ஆதாயத்திற்காகவோ, அல்லது அவர் மணக்க விரும்பும் ஒரு பெண்ணுக்காகவோ உள்ளதோ, அவருடைய ஹிஜ்ரத் அவர் எதற்காக ஹிஜ்ரத் செய்தாரோ அதற்காகவே (மட்டுமே) அமையும்."

2

عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَيْضًا قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ. حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم. فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخِذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنِ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا. قَالَ: صَدَقْتَ. فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ! قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟ قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأَمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ. ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟. قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ. [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

உமர் (ரழி) அவர்களும் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு நாள் நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தபோது, மிக வெண்மையான ஆடை அணிந்த, மிகக் கருமையான முடியுடைய ஒரு மனிதர் எங்களிடம் வந்தார். அவரிடம் பயணத்தின் எந்தத் தடயமும் தென்படவில்லை, மேலும் எங்களில் யாருக்கும் அவரைத் தெரிந்திருக்கவில்லை. அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அருகில் அமர்ந்து, தனது முழங்கால்களை நபி (ஸல்) அவர்களின் முழங்கால்களுடன் சேர்த்து, தனது உள்ளங்கைகளைத் தனது தொடைகளின் மீது வைத்துக்கொண்டு கூறினார்: "ஓ முஹம்மத்! இஸ்லாம் என்றால் என்னவென்று எனக்கு அறிவியுங்கள்." அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: "இஸ்லாம் என்பது, வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்றும், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அவனுடைய தூதர் என்றும் நீங்கள் சாட்சி கூறுவதும், நீங்கள் ஸலாத்தை (தொழுகையை) நிலைநாட்டுவதும், ஸகாத் கொடுப்பதும், ரமளானில் நோன்பு நோற்பதும், (மக்காவிலுள்ள) அந்த இல்லத்திற்கு (கஃபாவிற்கு) ஹஜ் (புனிதப் பயணம்) செய்வதும் ஆகும், அதற்குச் செல்ல உங்களுக்கு சக்தி இருக்குமானால்." அவர், "நீங்கள் உண்மையே கூறினீர்கள்" என்றார். அவரே நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கேள்வி கேட்டுவிட்டு, அவரே

'நீங்கள் கூறியது சரி' என்று கூறியதைக் கண்டு நாங்கள் ஆச்சரியப்பட்டோம். பிறகு அவர், "ஈமான் (நம்பிக்கை) பற்றி எனக்கு அறிவியுங்கள்" என்றார். அதற்கு அவர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) பதிலளித்தார்கள், "அது, நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய வானவர்களையும், அவனுடைய வேதங்களையும், அவனுடைய தூதர்களையும், இறுதி நாளையும், மேலும் நன்மையும் தீமையும் கொண்ட விதியையும் (கத்ர்) நம்புவதாகும்." அவர், "நீங்கள் உண்மையே கூறினீர்கள்" என்றார். பிறகு அவர் (அந்த மனிதர்), "இஹ்ஸான் பற்றி எனக்கு அறிவியுங்கள்" என்றார். அதற்கு அவர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) பதிலளித்தார்கள், "அது, நீங்கள் அல்லாஹ்வை பார்ப்பது போல் அவனை வணங்குவதாகும், நீங்கள் அவனைப் பார்க்காவிட்டாலும், நிச்சயமாக அவன் உங்களைப் பார்க்கிறான்." அவர், "(மறுமை) நேரத்தைப் பற்றி எனக்கு அறிவியுங்கள்" என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அது பற்றி, கேள்வி கேட்பவரை விட கேள்வி கேட்கப்பட்டவர் அதிகம் அறிந்தவரல்லர்." பிறகு அவர், "அதன் அடையாளங்களைப் பற்றி எனக்கு அறிவியுங்கள்" என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அடிமைப் பெண் தன் எஜமானியைப் பெற்றெடுப்பதும், காலணியணியாத, ஆடையற்ற, வறியவர்களான ஆட்டு இடையர்கள் உயரமான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிடுவதை நீங்கள் காண்பதும் அதன் அடையாளங்களாகும்." அதன்பின் அந்த மனிதர் சென்றுவிட்டார். நான் சிறிது நேரம் காத்திருந்தேன். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஓ உமரே, கேள்வி கேட்டவர் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்" என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "அவர்தான் ஜிப்ரீல் (அலை). உங்களுக்கு உங்கள் மார்க்கத்தைக் கற்றுக்கொடுக்க வந்தார்." முஸ்லிம்

3

عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ. [رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ]، [وَمُسْلِمٌ].

அபூ அப்துர் ரஹ்மான் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் பின் அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: "இஸ்லாம் ஐந்து தூண்கள் மீது கட்டப்பட்டது. (அவை:) அல்லாஹ்வைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு இறைவன் இல்லை என்றும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சி கூறுவது; தொழுகையை நிலைநிறுத்துவது; ஜகாத் வழங்குவது; (இறை) இல்லத்திற்கு ஹஜ் செய்வது; மேலும் ரமளான் நோன்பு நோற்பது."

4

عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم -وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ-: إنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ إلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، وَيُؤْمَرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكَتْبِ رِزْقِهِ، وَأَجَلِهِ، وَعَمَلِهِ، وَشَقِيٍّ أَمْ سَعِيدٍ؛ فَوَاَللَّهِ الَّذِي لَا إلَهَ غَيْرُهُ إنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا. وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا.

[رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ]، [وَمُسْلِمٌ].

அபூ அப்துர் ரஹ்மான் அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
உண்மையாளரும், உண்மையென நம்பப்படுபவருமான அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குக் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக உங்களில் ஒருவரின் உருவாக்கம் அவரது தாயின் வயிற்றில் நாற்பது நாட்கள் ‘நுத்ஃபா’ (விந்தணுத் துளி) வடிவில் ஒன்று சேர்க்கப்படுகிறது. பின்னர் அதுபோன்றே (அடுத்த நாற்பது நாட்களுக்கு) அவர் ஒரு ‘அலஃகா’ (இரத்தக்கட்டி) ஆகிறார். பின்னர் அதுபோன்றே (அடுத்த நாற்பது நாட்களுக்கு) ஒரு ‘முத்ஃகா’ (சதைத்துண்டு) ஆகிறார். பின்னர் அவரிடம் ஒரு வானவர் அனுப்பப்படுகிறார். அவர் அதில் உயிரை (ரூஹ்) ஊதுகிறார். மேலும் நான்கு விஷயங்களைக் கொண்டு அவர் கட்டளையிடப்படுகிறார்: அவனது ‘ரிஸ்க்’ (வாழ்வாதாரம்), அவனது ஆயுட்காலம், அவனது செயல்கள், மற்றும் அவன் துர்பாக்கியவானா அல்லது நற்பாக்கியவானா (ஆகியவற்றை எழுதுமாறு). எவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லையோ, அவன் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக உங்களில் ஒருவர் சொர்க்கவாசிகளின் செயல்களைச் செய்கிறார்; அவருக்கும் அதற்கும் இடையில் ஒரு முழம் தூரம் மட்டுமே இருக்கும் வரை (அதாவது, மரணம் நெருங்கும் வரை). அப்போது (விதியில்) எழுதப்பட்டது அவரை முந்திக்கொள்கிறது. எனவே அவர் நரகவாசிகளின் செயல்களைச் செய்து அதன் மூலம் அதில் நுழைகிறார். மேலும் நிச்சயமாக உங்களில் ஒருவர் நரகவாசிகளின் செயல்களைச் செய்கிறார்; அவருக்கும் அதற்கும் இடையில் ஒரு முழம் தூரம் மட்டுமே இருக்கும் வரை (அதாவது, மரணம் நெருங்கும் வரை). அப்போது (விதியில்) எழுதப்பட்டது அவரை முந்திக்கொண்டு, அவர் சொர்க்கவாசிகளின் செயல்களைச் செய்து அதன் மூலம் அதில் நுழைகிறார்.”

5

عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ [رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ]، [وَمُسْلِمٌ] وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ.

இறைநம்பிக்கையாளர்களின் அன்னையான உம்மு அப்தில்லாஹ் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நமது இந்த மார்க்கத்தில் (அதன் அடிப்படைகளில்) இல்லாத ஒன்றை எவர் புதிதாக உருவாக்குகிறாரோ, அது நிராகரிக்கப்படும்.” (புகாரி, முஸ்லிம்)

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: “நம்முடைய (மார்க்கத்தின்) கட்டளை இல்லாத ஒரு செயலை எவர் செய்கிறாரோ, அது நிராகரிக்கப்படும்” என்று வந்துள்ளது.

6

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: إنَّ الْحَلَالَ بَيِّنٌ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيِّنٌ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنْ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقْد اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ.

[رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ]، [وَمُسْلِمٌ].

அபூ அப்தில்லாஹ் அன்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன், “நிச்சயமாக ஹலால் (அனுமதிக்கப்பட்டது) தெளிவானது, ஹராம் (தடைசெய்யப்பட்டது) தெளிவானது. அவ்விரண்டிற்கும் இடையில் சந்தேகத்திற்குரிய காரியங்கள் இருக்கின்றன; அவற்றை மக்களில் பெரும்பாலோர் அறியமாட்டார்கள். எனவே, யார் சந்தேகமான விஷயங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்கிறாரோ, அவர் தமது மார்க்கத்தையும், தமது மானத்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்கிறார். ஆனால், யார் சந்தேகமான விஷயங்களில் ஈடுபடுகிறாரோ, அவர் (இறுதியில்) ஹராமானதில் விழுந்துவிடுகிறார். இது, தடை செய்யப்பட்ட ஓர் இடத்தைச் சுற்றி தனது மந்தையை மேய்க்கும் ஓர் இடையனைப் போன்றது, அவரது மந்தை அந்த

இடத்திற்குள் மேய்ந்துவிட நெருங்கிவிடும். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! ஒவ்வொரு மன்னனுக்கும் ஒரு பாதுகாக்கப்பட்ட இடம் இருக்கிறது, மேலும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அல்லாஹ்வின் பாதுகாக்கப்பட்ட இடம் அவன் விதித்த தடைகளாகும். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக உடலில் ஒரு சதைத்துண்டு இருக்கிறது. அது சீராக இருந்தால், உடல் முழுவதும் சீராகிவிடும். அது சீர்கெட்டுப் போனால், உடல் முழுவதும் சீர்கெட்டுப் போய்விடும். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அதுதான் இதயம்.”

7

عَنْ أَبِي رُقَيَّةَ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: "الدِّينُ النَّصِيحَةُ." قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: "لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ." [رَوَاهُ مُسْلِمٌ]

அபூ ருகையா தமீம் இப்னு அவ்ஸ் அத்-தாரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், “மார்க்கம் (தீன்) என்பது நஸீஹத் (நல்விருப்பம், உளத்தூய்மை, அறிவுரை) ஆகும்” என்று கூறினார்கள். நாங்கள், “யாருக்கு?” என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள், “அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய வேதத்திற்கும், அவனுடைய தூதருக்கும், முஸ்லிம்களின் தலைவர்களுக்கும், அவர்களின் பொதுமக்களுக்கும்” என்று கூறினார்கள்.

8

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ؛ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى. [رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ]، [وَمُسْلِمٌ]

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்றும், முஹம்மது அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் மக்கள் சாட்சி கூறி, தொழுகையை நிலைநாட்டி, ஜகாத்தையும் நிறைவேற்றும் வரை அவர்களுடன் போர் புரியுமாறு (இஸ்லாமிய நீதியை நிலைநாட்டவும், தஃவாவுக்கு உள்ள தடைகளை நீக்கவும்) நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன். அவ்வாறு அவர்கள்

செய்தால், இஸ்லாத்தின் உரிமைப்படி (இஸ்லாமிய சட்டப்படி விதிக்கப்படும் தண்டனைகள் அல்லது கடமைகள்) தவிர, அவர்களின் உயிர்களுக்கும் உடமைகளுக்கும் என்னிடமிருந்து பாதுகாப்பு உண்டு. மேலும் அவர்களின் விசாரணை அல்லாஹ்விடமே உள்ளது."

9

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأْتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ.

[رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ]، [وَمُسْلِمٌ]

அபூ ஹுரைரா அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு ஸக்ர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், "நான் உங்களுக்குத் தடை செய்தவற்றை முழுமையாகத் தவிர்த்துவிடுங்கள். நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டவற்றில் உங்களால் முடிந்ததைச் செய்யுங்கள். ஏனெனில், உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்களை அழித்தது, அவர்களின் அதிகப்படியான கேள்விகளும் (தேவையற்ற விவாதங்களும்), தங்கள் நபிமார்களுடன் அவர்கள் முரண்பட்டதுமே ஆகும்."

10

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "إنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ تَعَالَى: "يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنْ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا"، وَقَالَ تَعَالَى: "يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ" ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ! يَا رَبِّ! وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِّيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لَهُ؟". [رَوَاهُ مُسْلِمٌ]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நிச்சயமாக அல்லாஹ் தூய்மையானவன் (எல்லா குறைபாடுகளிலிருந்தும் பரிசுத்தமானவன், நற்குணங்கள் நிறைந்தவன்). தூய்மையானதைத் தவிர (நல்ல எண்ணத்துடன், நேர்மையான வழியில் சம்பாதித்த, அல்லாஹ்வுக்கு உகந்த) வேறு எதையும்

அவன் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் தூதர்களுக்கு எதைக் கட்டளையிட்டானோ அதையே நம்பிக்கையாளர்களுக்கும் கட்டளையிட்டுள்ளான். ஆகவே, எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் கூறினான்: “தூதர்களே! தூய்மையானவற்றிலிருந்து உண்ணுங்கள்; மேலும் நல்லறங்கள் புரியுங்கள்.” (திருக்குர்ஆன் 23:51) மேலும், எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் கூறினான்: “நம்பிக்கையாளர்களே! நாம் உங்களுக்கு வழங்கியவற்றிலிருந்து தூய்மையானவற்றை உண்ணுங்கள்.” (திருக்குர்ஆன் 2:172)” பிறகு அவர்கள் ஒரு மனிதனின் நிலையைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர் நீண்ட பயணம் மேற்கொண்டு (பிரார்த்தனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் ஒரு நிலையில்), தலைமுடி கலைந்து, புழுதி படிந்து (தாழ்மையின் அடையாளமாக) காணப்படுகிறார். அவர் வானத்தை நோக்கித் தம் இரு கைகளையும் ஏந்தி, “யா ரப்! யா ரப்!” என்று பிரார்த்திக்கிறார். ஆனால் அவரது உணவோ ஹராம் (அனுமதியற்றது), அவரது பானமும் ஹராம், அவரது ஆடையும் ஹராம், மேலும் அவர் ஹராம் கொண்டே ஊட்டம் பெற்றிருக்கிறார் (அவரது உடலே ஹராமானவற்றால் வளர்ந்துள்ளது). எனவே, அவரது பிரார்த்தனைக்கு எப்படி பதிலளிக்கப்படும்?

11

عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ سِبْطِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَرَيْحَانَتِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم دَعْ مَا يُرِيبُك إلَى مَا لَا يُرِيبُك. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ [رقم: 2520]، [وَالنَّسَائِيّ] وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பேரரும், அவர்களது நறுமலருமான அபூ முஹம்மத் அல்-ஹஸன் இப்னு அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து (பின்வருமாறு) மனனம் செய்தேன்: “உனக்குச் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துவதை விட்டுவிட்டு, உனக்குச் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தாததை (உறுதியானதை) எடுத்துக்கொள்.” (இதனை அத்-திர்மிதீ மற்றும் அன்-நஸாயீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்). இது ‘ஹஸன் ஸஹீஹ்’ (நல்ல மற்றும் ஆதாரப்பூர்வமான) ஹதீஸ் என்று இமாம் திர்மிதீ கூறியுள்ளார்கள்.

12

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِنْ حُسْنِ إسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ. حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ [رقم: 2318]، ابن ماجه

.[رقم: 3976]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தனக்குச் சம்பந்தமில்லாதவற்றை விட்டுவிடுவது, அவரது இஸ்லாத்தின் அழகைச் சார்ந்ததாகும்."

13

عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [رقم: 13]، وَمُسْلِمٌ [رقم: 45].

[رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ]، [وَمُسْلِمٌ]

உங்களில் எவரும் தமக்காக விரும்புவதையே தம் சகோதரருக்காகவும் விரும்பும் வரை (முழுமையான) ஈமான் கொண்டவர் ஆகமாட்டார்.

14

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ [يشهد أن لا إله إلا الله، وأني رسول الله] إلَّا بِإِحْدَى ثَلَاثٍ: الثَّيِّبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ.

[رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ]، [وَمُسْلِمٌ]

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: (வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்றும், நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் சாட்சி கூறும்) ஒரு முஸ்லிமின் இரத்தத்தைச் சிந்துவது, மூன்று காரணங்களில் ஒன்றை முன்னிட்டே தவிர ஆகுமானதல்ல: திருமணம் முடித்து விபச்சாரம் செய்பவர், உயிருக்கு உயிர் (பழிக்குப்பழி), மற்றும் தன் மார்க்கத்தை விட்டுவிட்டு சமூகத்திலிருந்து பிரிந்து செல்பவர்.

15

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاَللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاَللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاَللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ.

[رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ] ، [وَمُسْلِمٌ]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருந்தால், அவர் நல்லதைப் பேசட்டும் அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும். அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருந்தால், அவர் தனது அண்டை வீட்டாரைக் கண்ணியப்படுத்தட்டும். அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருந்தால், அவர் தனது விருந்தினரைக் கண்ணியப்படுத்தட்டும்.”
(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

16

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم أَوْصِنِي. قَالَ: لَا تَغْضَبْ، فَرَدَّدَ مِرَارًا، قَالَ: لَا تَغْضَبْ".

[رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், “எனக்கு உபதேசம் செய்யுங்கள்” என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள், “கோபப்படாதீர்கள்” என்று கூறினார்கள். அவர் பலமுறை (அதே கேள்வியை) திரும்பத் திரும்பக் கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள், “கோபப்படாதீர்கள்” என்றே கூறினார்கள்.
(நூல்: புகாரி)

17

عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: إنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذِّبْحَةَ، وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، وَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ. [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

அபூ யஃலா ஷத்தாத் இப்னு அவ்ஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நிச்சயமாக அல்லாஹ் எல்லா விஷயங்களிலும் இஹ்ஸானை (திறமை, பரிபூரணம்) விதியாக்கினான். ஆகவே, நீங்கள் கொலை செய்தால், அழகான முறையில் கொலை செய்யுங்கள்; மேலும், நீங்கள் அறுத்தால், அழகான முறையில் அறுங்கள். உங்களில் ஒவ்வொருவரும் தமது கத்தியைக் கூர்மையாக்கிக் கொள்ளட்டும், மேலும் தாம் அறுக்கும் பிராணியை (அதன் துன்பத்திலிருந்து) ஆசுவாசப்படுத்தட்டும்.'' முஸ்லிம்

18

عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدَبِ بْنِ جُنَادَةَ، وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْت، وَأَتْبِعْ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا، وَخَالِقْ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ [رقم: 1987] وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَفِي بَعْضِ النُّسَخِ: حَسَنٌ صَحِيحٌ.

அபூ தர் ஜுன்துப் இப்னு ஜுனாதா (ரழி) அவர்களும், அபூ அப்துர்-ரஹ்மான் முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்களும் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள் (அவனுக்குப் பயபக்தியுடன் இருங்கள்), ஒரு தீய செயலைத் தொடர்ந்து ஒரு நற்செயலைச் செய்யுங்கள், அது அதை அழித்துவிடும், மேலும் மக்களுடன் நல்ல குணத்துடன் பழகுங்கள்.

இதை அத்-திர்மிதி அவர்கள் அறிவித்து, இது ஒரு ஹஸன் (நல்ல) ஹதீஸ் என்று கூறினார்கள், மேலும் சில பிரதிகளில் இது ஹஸன் ஸஹீஹ் ஹதீஸ் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

19

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: "كُنْت خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَوْمًا، فَقَالَ: يَا غُلَامِ! إنِّي أُعَلِّمُك كَلِمَاتٍ: احْفَظْ اللَّهَ يَحْفَظْك، احْفَظْ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَك، إذَا سَأَلْت فَاسْأَلْ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْت فَاسْتَعِنْ بِاَللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوك بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوك إلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَك، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوك بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوك إلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْك؛ رُفِعَتْ الْأَقْلَامُ، وَجَفَّتْ الصُّحُفُ". رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ

[رقم: 2516] وقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وفِي رِوَايَةِ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ: "احْفَظْ اللَّهَ تَجِدْهُ أمامك، تَعَرَّفْ إلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُك فِي الشِّدَّةِ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَأَك لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَك، وَمَا أَصَابَك لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَك، وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ، وَأَنَّ الْفَرَجَ مَعَ الْكَرْبِ، وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا".

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு நாள் நான் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்தேன். அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இளைஞனே! நான் உனக்குச் சில வார்த்தைகளைக் கற்றுத் தருகிறேன்: அல்லாஹ்வைப் பேணிக்கொள் (அவனுடைய கட்டளைகளைப் பின்பற்றி, அவனுடைய வரம்புகளைக் கடைப்பிடி), அவன் உன்னைப் பாதுகாப்பான். அல்லாஹ்வைப் பேணிக்கொள் (அவனுடைய உரிமைகளை நிறைவேற்று), அவனை உனக்கு முன்னே (உன் உதவிக்கு) காண்பாய். நீ கேட்டால், அல்லாஹ்விடமே கேள்; உதவி தேடினால், அல்லாஹ்விடமே உதவி தேடு. அறிந்து கொள்! ஒரு சமுதாயமே ஒன்று கூடி உனக்கு ஏதேனும் நன்மை செய்ய முனைந்தாலும், அல்லாஹ் உனக்கென விதித்ததைத் தவிர வேறு எந்த நன்மையையும் அவர்களால் உனக்குச் செய்து விட முடியாது. அவர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி உனக்கு ஏதேனும் தீங்கு செய்ய முனைந்தாலும், அல்லாஹ் உனக்கு எதிராக விதித்ததைத் தவிர வேறு எந்தத் தீங்கையும் அவர்களால் உனக்குச் செய்து விட முடியாது. எழுதுகோல்கள் உயர்த்தப்பட்டு விட்டன; ஏடுகள் காய்ந்து விட்டன.'"

இதை இமாம் திர்மிதி பதிவு செய்து, இது 'ஹஸன் ஸஹீஹ்' (நல்ல மற்றும் ஆதாரப்பூர்வமான) ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்கள்.

திர்மிதி அல்லாத மற்றொரு அறிவிப்பில் பின்வருமாறு உள்ளது: "அல்லாஹ்வைப் பேணிக்கொள் (அவனுடைய கட்டளைகளைப் பின்பற்று), அவனை உனக்கு முன்னே (உன் உதவிக்கு) காண்பாய். இன்பமான காலங்களில் அல்லாஹ்வை நீ அறிந்துகொள் (அவனை நினைத்து, அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு நட); கடினமான காலங்களில் அவன் உன்னை அறிந்துகொள்வான் (உனக்கு உதவுவான்). அறிந்து கொள்! உன்னைத் தவறிப் போனது உனக்கு ஏற்படக் கூடியதல்ல; உனக்கு ஏற்பட்டது உன்னைத் தவறிப் போகக் கூடியதல்ல. மேலும் அறிந்து கொள்! வெற்றியானது பொறுமையுடனும், நிவாரணம் துன்பத்துடனும், கஷ்டத்துடன் இலகுவும் உள்ளது."

20

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النُّبُوَّةِ الْأُولَى: إذَا لَمْ تَسْتَحِ فَاصْنَعْ مَا شِئْت.

[رَوَاهُ البُخَارِيُّ].

அபூ மஸ்ஊத் உக்பா பின் அம்ர் அல்-அன்சாரீ அல்-பத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நிச்சயமாக, முந்தைய நபித்துவத்தின் பேச்சிலிருந்து மக்கள் அறிந்துகொண்டவற்றில் ஒன்று: நீ வெட்கப்படவில்லையென்றால், நீ விரும்பியதைச் செய் (இது ஒரு எச்சரிக்கையாகும், ஏனெனில் வெட்கமின்மை தீமைகளுக்கு இட்டுச்செல்லும்).” [அல்-புகாரி]

21

عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ: أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْت: يَا رَسُولَ اللَّهِ! قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَك؛ قَالَ: قُلْ: آمَنْت بِاَللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ. [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

அபூ அம்ர் — இவர் அபூ அம்ரா என்றும் அழைக்கப்படுகிறார் — சுஃப்யான் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் கேட்டேன், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, இஸ்லாத்தைப் பற்றி எனக்கு ஒரு வார்த்தையைக் கூறுங்கள்; அதன்பிறகு அது குறித்து யாரிடமும் நான் கேட்கத் தேவையில்லை." அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள், "'நான் அல்லாஹ்வின் மீது ஈமான் கொண்டேன்' என்று கூறி, பின்னர் (அதில்) உறுதியாக நிலைத்திருங்கள் (அதாவது, அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு, அவனது மார்க்கத்தில் நிலைத்திருங்கள்)." முஸ்லிம்

22

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: أَرَأَيْت إذَا صَلَّيْت الْمَكْتُوبَاتِ، وَصُمْت رَمَضَانَ، وَأَحْلَلْت الْحَلَالَ، وَحَرَّمْت الْحَرَامَ، وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا؛ أَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: نَعَمْ. [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

அபூ அப்துல்லாஹ் ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல்-அன்சாரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "நான் கடமையான தொழுகைகளை நிறைவேற்றி, ரமழானில் நோன்பு நோற்று, ஹலாலானவற்றை ஆகுமாக்கிக்கொண்டு, ஹராமானவற்றை விலக்கிக்கொண்டு, இவற்றுக்கு மேல் கூடுதலான நற்காரியங்களில் எதையும் செய்யாதிருந்தால், நான் சுவனம் நுழைவேனா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) “ஆம்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

முஸ்லிம்

23

عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم الطَّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَآنِ -أَوْ: تَمْلَأُ- مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَائِعٌ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوبِقُهَا. [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

அபூ மாலிக் அல்-ஹாரித் இப்னு ஆஸிம் அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "தூய்மை (சடங்கு ரீதியான தூய்மை) ஈமானின் (இறைநம்பிக்கையின்) பாதியாகும். ‘அல்ஹம்துலில்லாஹ் (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே)’ தராசை (நற்செயல்களால்) நிரப்புகிறது, மேலும் ‘சுப்ஹானல்லாஹ் (அல்லாஹ் எல்லா குறைகளிலிருந்தும் தூய்மையானவன்)’ மற்றும் ‘அல்ஹம்துலில்லாஹ் (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே)’ வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையில் உள்ளதை நிரப்புகின்றன. மேலும் ஸலாத் (தொழுகை) ஒரு ஒளியாகும், மேலும் தர்மம் (இறைநம்பிக்கைக்கு) ஒரு சான்றாகும், மேலும் பொறுமை ஒரு பிரகாசமாகும், மேலும் குர்ஆன் உங்களுக்கு ஆதரவான அல்லது எதிரான சான்றாகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் (காலையில்) புறப்பட்டுச் செல்கிறான்; தனது ஆன்மாவை (இறைவனுக்கு) விற்கிறான்; அதன் மூலம் அதனை (நரக நெருப்பிலிருந்து) விடுவிக்கிறான் அல்லது (பாவங்கள் செய்வதன் மூலம்) அழிவுக்குள்ளாக்குகிறான்." (முஸ்லிம்)

24

عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي: إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا؛ فَلَا تَظَالَمُوا. يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ. يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمْكُمْ. يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي

أَكْسُكُمْ. يَا عِبَادِي! إنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا؛ فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ. يَا عِبَادِي! إنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي. يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَتْقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْت كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَته، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمِخْيَطُ إذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ. يَا عِبَادِي! إنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُحْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ إيَّاهَا؛ فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدْ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَن إلَّا نَفْسَهُ.

[رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

அபூ தர் அல்-கிஃபாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் வளம் மிக்கவனும் உயர்ந்தோனுமாகிய தமது இறைவனிடமிருந்து அறிவிப்பதாவது, (அல்லாஹ்) கூறினான்:

"என் அடியார்களே! நிச்சயமாக நான் அநீதி இழைப்பதை என்மீது தடை செய்துள்ளேன். மேலும், அதனை உங்களுக்கிடையிலும் தடுக்கப்பட்டதாக ஆக்கியுள்ளேன். எனவே, நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அநீதி இழைக்காதீர்கள்.

என் அடியார்களே! நான் யாருக்கு நேர்வழி காட்டினேனோ அவரைத் தவிர நீங்கள் அனைவரும் வழிதவறியவர்களே. எனவே, என்னிடமே நேர்வழி கேளுங்கள்; நான் உங்களுக்கு நேர்வழி காட்டுகிறேன்.

என் அடியார்களே! நான் யாருக்கு உணவளித்தேனோ அவரைத் தவிர நீங்கள் அனைவரும் பசித்தவர்களே. எனவே, என்னிடமே உணவைக் கேளுங்கள்; நான் உங்களுக்கு உணவளிக்கிறேன்.

என் அடியார்களே! நான் யாருக்கு ஆடை அணிவித்தேனோ அவரைத் தவிர நீங்கள் அனைவரும் ஆடையற்றவர்களே. எனவே, என்னிடமே ஆடையைக் கேளுங்கள்; நான் உங்களுக்கு ஆடை அணிவிக்கிறேன்.

என் அடியார்களே! நிச்சயமாக நீங்கள் இரவும் பகலும் பாவம் செய்கிறீர்கள். நானோ பாவங்கள் அனைத்தையும் மன்னிக்கிறேன். எனவே, என்னிடமே மன்னிப்புக் கேளுங்கள்; நான் உங்களை மன்னிக்கிறேன்.

என் அடியார்களே! எனக்குத் தீங்கு இழைக்கும் நிலையை நீங்கள் ஒருபோதும் அடைய மாட்டீர்கள்; அவ்வாறு எனக்குத் தீங்கு செய்யவும்

மாட்டீர்கள். எனக்கு நன்மை செய்யும் நிலையை நீங்கள் ஒருபோதும் அடைய மாட்டீர்கள்; அவ்வாறு எனக்கு நன்மை செய்யவும் மாட்டீர்கள்.

என் அடியார்களே! உங்களில் முதலானவரும் உங்களில் கடைசியானவரும், உங்களில் உள்ள மனிதர்களும் உங்களில் உள்ள ஜின்களும், உங்களிலேயே மிகவும் இறையச்சம் கொண்ட ஒரு மனிதருடைய உள்ளத்தைப் போன்று ஆகிவிட்டாலும், அது என் ஆட்சியில் எதனையும் அதிகப்படுத்திவிடாது.

என் அடியார்களே! உங்களில் முதலானவரும் உங்களில் கடைசியானவரும், உங்களில் உள்ள மனிதர்களும் உங்களில் உள்ள ஜின்களும், உங்களிலேயே மிகவும் தீய ஒரு மனிதருடைய உள்ளத்தைப் போன்று ஆகிவிட்டாலும், அது என் ஆட்சியில் எதனையும் குறைத்துவிடாது.

என் அடியார்களே! உங்களில் முதலானவரும் உங்களில் கடைசியானவரும், உங்களில் உள்ள மனிதர்களும் உங்களில் உள்ள ஜின்களும், ஒரே மைதானத்தில் நின்று என்னிடம் (தேவைகளைக்) கேட்டு, நான் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் கேட்டதைக் கொடுத்தாலும், என்னிடம் உள்ளவற்றில் ஊசியைக் கடலில் நுழைத்தால் குறைவதைத் தவிர வேறெதனையும் அது குறைத்துவிடாது.

என் அடியார்களே! இவையெல்லாம் உங்கள் செயல்களே; உங்களுக்காக அவற்றை நான் கணக்கிட்டு வைக்கிறேன். பிறகு அவற்றுக்குரிய கூலியை உங்களுக்கு நான் முழுமையாக வழங்குவேன். ஆகவே, நன்மையைக் காண்பவர் அல்லாஹ்வைப் புகழட்டும்; அதுவல்லாததைக் காண்பவர் தம்மைத் தவிர வேறு யாரையும் பழிக்க வேண்டாம்."

(முஸ்லிம்)

25

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَيْضًا، أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالُوا لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ؛ يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ. قَالَ: أَوَلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَّدَّقُونَ؟ إنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةً، وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةً، وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةً، وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةً، وَأَمْرٌ بِمَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنْ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ، وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتَهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ وِزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ، كَانَ لَهُ أَجْرٌ. [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

அபூ தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் சிலர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, செல்வந்தர்கள் நன்மைகளை அள்ளிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்; நாங்கள் தொழுவது போன்றே அவர்களும் தொழுகிறார்கள், நாங்கள் நோன்பு நோற்பது போன்றே அவர்களும் நோன்பு நோற்கிறார்கள், மேலும், அவர்கள் தங்களின் செல்வத்தின் மிகுதியிலிருந்து (மீதமுள்ளவற்றிலிருந்து) தர்மம் செய்கிறார்கள்," என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் தர்மம் செய்வதற்காக அல்லாஹ் உங்களுக்கு சில வழிகளை ஏற்படுத்தவில்லையா? நிச்சயமாக, ஒவ்வொரு தஸ்பீஹும் ('ஸுப்ஹானல்லாஹ்') ஒரு தர்மமாகும், ஒவ்வொரு தக்பீரும் ('அல்லாஹு அக்பர்') ஒரு தர்மமாகும், ஒவ்வொரு தஹ்மீதும் ('அல்ஹம்துலில்லாஹ்') ஒரு தர்மமாகும், ஒவ்வொரு தஹ்லீலும் ('லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்') ஒரு தர்மமாகும். நன்மையை ஏவுவதும் ஒரு தர்மமாகும், தீமையைத் தடுப்பதும் ஒரு தர்மமாகும், உங்களில் ஒவ்வொருவரின் புத்இ-யிலும் (உடலுறவிலும்) ஒரு தர்மம் இருக்கிறது," என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, எங்களில் ஒருவர் தனது ஆசையை நிறைவேற்றும்போது, அதற்காகவும் அவருக்கு நன்மை கிடைக்குமா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "பாருங்கள், அவர் அதை ஹராமான (சட்டவிரோதமான) வழியில் நிறைவேற்றினால், அதற்காக அவர் தண்டனைக்குரியவர் ஆவாரல்லவா? அதேபோன்று, அவர் அதை ஹலாலான (சட்டப்பூர்வமான) வழியில் நிறைவேற்றினால், அதற்காக அவர் நன்மைக்குரியவர் ஆவார்," என்று கூறினார்கள்.

26

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ تَعْدِلُ بَيْنَ اثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ.

[رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ]، [وَمُسْلِمٌ].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "மனிதனின் ஒவ்வொரு மூட்டுக்கும் தர்மம் செய்வது கடமையாகும். சூரியன் உதிக்கும் ஒவ்வொரு நாளும் (இந்த தர்மங்கள்

செய்யப்பட வேண்டும்): இருவருக்கிடையில் நீதியாகத் தீர்ப்பளிப்பது (அல்லது சமரசம் செய்வது) ஒரு தர்மமாகும். ஒருவருக்கு அவரது (கால்நடை) வாகனத்தில் ஏறுவதற்கு உதவி செய்வதும், அல்லது அவரது பொருட்களை அதில் ஏற்றிவிடுவதும் ஒரு தர்மமாகும். மேலும் நல்ல வார்த்தை ஒரு தர்மமாகும். மேலும், தொழுகைக்காக நீங்கள் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் ஒரு தர்மமாகும், பாதையிலிருந்து தீங்கு தரும் பொருளை அகற்றுவதும் ஒரு தர்மமாகும்." [அல்-புகாரி, முஸ்லிம்]

27

عَنْ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: "الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِك، وَكَرِهْت أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ" رَوَاهُ مُسْلِمٌ [رَوَاهُ مُسْلِمٌ]. وَعَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبَدٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْت رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: "جِئْتَ تَسْأَلُ عَنْ الْبِرِّ؟ قُلْت: نَعَمْ. فقَالَ: استفت قلبك، الْبِرُّ مَا اطْمَأَنَّتْ إلَيْهِ النَّفْسُ، وَاطْمَأَنَّ إلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاك النَّاسُ وَأَفْتَوْك" . حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَيْنَاهُ فِي مُسْنَدَي الْإِمَامَيْنِ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ [رقم: 4/227]، وَالدَّارِمِيّ [2/246] بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ.

அந்-நவாஸ் இப்னு ஸம்ஆன் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நன்மை என்பது நற்குணமாகும். பாவம் என்பது எது உன் உள்ளத்தில் உறுத்துகிறதோ (சந்தேகம் ஏற்படுத்துகிறதோ), மேலும் மக்கள் அதைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதை நீ வெறுக்கிறாயோ அதுவேயாகும்.” (நூல்: முஸ்லிம்)

மேலும் வாபிஸா இப்னு மஃபத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். அப்போது அவர்கள் (ஸல்), “நீர் நன்மையைப் பற்றிக் கேட்க வந்துள்ளீரா?” என்று கேட்டார்கள். நான், “ஆம்” என்றேன். அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: “உமது உள்ளத்திடம் தீர்ப்புக் கேளும் (உன் மனசாட்சியிடம் ஆலோசனை கேள்). நன்மை என்பது எது விஷயத்தில் உமது ஆன்மா நிம்மதி கொள்கிறதோ, உமது உள்ளம் அமைதி கொள்கிறதோ அதுவாகும். பாவம் என்பது எது உமது ஆன்மாவில் உறுத்துகிறதோ (சந்தேகம் அல்லது தயக்கம் ஏற்படுத்துகிறதோ), நெஞ்சிலே நெருடலை ஏற்படுத்துகிறதோ அதுவாகும்; மக்கள் உமக்கு மீண்டும் மீண்டும் மார்க்கத் தீர்ப்பளித்த போதிலும் (அவர்கள் உனக்கு அனுமதி அளித்த போதிலும்).”

இது, இரு இமாம்களான அஹ்மத் இப்னு ஹம்பல் மற்றும் அத்-தாரிமீ

ஆகியோரின் முஸ்னத்களிலிருந்து நல்ல அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு ஹஸன் (நல்ல) தரத்தையுடைய ஹதீஸாகும்.

28

عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مَوْعِظَةً وَجِلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَأَنَّهَا مَوْعِظَةُ مُوَدِّعٍ فَأَوْصِنَا، قَالَ: أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ. [رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ]، وَالتِّرْمِذِيُّ [رقم: 266] وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

அபூ நஜீஹ் அல்-இர்பாத் இப்னு ஸாரியா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு ஓர் உபதேசம் செய்தார்கள். அதனால் எங்கள் உள்ளங்கள் அச்சத்தால் நடுங்கின; எங்கள் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பின. ஆகவே, நாங்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது ஒரு பிரியாவிடை உபதேசம் போன்றுள்ளதே! எனவே, எங்களுக்கு உபதேசியுங்கள்" என்று கூறினோம். அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தக்வாவை (இறையச்சத்தை) கடைப்பிடியுங்கள். மேலும், (உங்களுக்குத் தலைவராக) ஓர் அடிமை நியமிக்கப்பட்டாலும் (அவருக்குச்) செவியேற்று கீழ்ப்படியுங்கள். நிச்சயமாக, உங்களில் எவர் நீண்ட காலம் வாழ்கிறாரோ அவர் பெரும் கருத்து வேறுபாடுகளைக் காண்பார். எனவே, நீங்கள் என்னுடைய சுன்னாவையும், நேர்வழி பெற்ற, நேர்வழி காட்டும் கலீஃபாக்களான குலஃபாஉர் ராஷிதீன்களின் சுன்னாவையும் (வழிமுறையையும்) உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். அதை உங்கள் கடைவாய்ப் பற்களால் (கடினமாகப் பற்றிக்கொள்வது போல) உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். மேலும், (மார்க்கத்தில்) புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட விஷயங்கள் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள்; ஏனெனில் நிச்சயமாக ஒவ்வொரு பித்அத்தும் (புதுமையும்) வழிகேடாகும்."

அபூதாவூத் இதனை அறிவித்தார்கள். மேலும், அத்-திர்மிதி அவர்கள் (எண்: 266) இதனை அறிவித்து, இது ஒரு ஹஸன் ஸஹீஹ் (நல்ல மற்றும் ஆதாரப்பூர்வமான) ஹதீஸ் என்று கூறினார்கள்.

29

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْت يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي مِنْ النَّارِ، قَالَ: "لَقَدْ سَأَلْت عَنْ عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسَّرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَدُلُّك عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ، ثُمَّ تَلَا: "تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ" حَتَّى بَلَغَ "يَعْمَلُونَ"، [32سورة السجدة/ الأيتان: 16 و17] ثُمَّ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُك بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ؟ قُلْت: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُك بِمَلَاكِ ذَلِكَ كُلِّهِ؟ فقُلْت: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ وَقَالَ: كُفَّ عَلَيْك هَذَا. قُلْت: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخَذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ: ثَكِلَتْك أُمُّك وَهَلْ يَكُبُّ النَّاسَ عَلَى وُجُوهِهِمْ -أَوْ قَالَ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ- إلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟!". رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ [رقم: 2616] وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் கூறினேன்: “அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னைச் சொர்க்கத்தில் நுழைவித்து, நரக நெருப்பிலிருந்து என்னைத் தூரமாக்கும் ஒரு செயலை எனக்குக் கூறுங்கள்.” அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீர் ஒரு மகத்தான விஷயத்தைப் பற்றிக் கேட்டீர். ஆயினும் அல்லாஹ் யாருக்கு அதை எளிதாக்குகிறானோ அவருக்கு அது எளிதானதே. (அது) அல்லாஹ்வை வணங்குவதும், அவனுக்கு எதையும் இணையாக்காமல் இருப்பதும்; தொழுகையை நிலைநாட்டுவதும்; ஸகாத் கொடுப்பதும்; ரமளான் மாதம் நோன்பு நோற்பதும்; (கஅபா) ஆலயத்திற்கு ஹஜ் செய்வதும் ஆகும்.” பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நன்மையின் வாயில்களை நான் உமக்கு அறிவிக்கட்டுமா? நோன்பு ஒரு கேடயமாகும்; தண்ணீர் நெருப்பை அணைப்பதைப் போல் தர்மம் பாவங்களை அழிக்கிறது; நள்ளிரவில் ஒருவர் தொழுவதும் (நன்மையின் வாயிலாகும்).” பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் (திருக்குர்ஆனின் இவ்வசனங்களை) ஓதிக் காட்டினார்கள்: **“ததஜாஃபா ஜுனூபுஹும் அனில் மளாஜிஇ யத்ஊன ரப்பஹும் கவ்ஃபன் வ தமஅன் வ மிம்மா ரஸக்னாஹும் யுன்ஃபிகூன். ஃபல தஅலமு நஃப்ஸுன் மா உக்ஃபிய லஹும் மின் குர்ரதி அஃயுனின் ஜஸாஅன் பிமா கானூ யஃமலூன்.”** (அஸ்-ஸஜ்தா: 16-17, 'யஃமலூன்' என்ற சொல் வரை ஓதினார்கள்). பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இக்காரியத்தின் தலை, அதன் தூண், அதன் உச்சி ஆகியவற்றை நான் உமக்கு அறிவிக்கட்டுமா?” நான், “ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!” என்று கூறினேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இக்காரியத்தின் தலை இஸ்லாம், அதன் தூண் தொழுகை, அதன் உச்சி ஜிஹாத் ஆகும்.” பிறகு நபி (ஸல்)

அவர்கள் கூறினார்கள்: “இவை அனைத்துக்கும் அடிப்படையானதை நான் உமக்கு அறிவிக்கட்டுமா?” நான், “ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!” என்று கூறினேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் நாவைப் பிடித்து, “இதை (தவறானவற்றைப் பேசுவதிலிருந்து) தடுத்துக் கொள்வீராக!” என்று கூறினார்கள். நான், “அல்லாஹ்வின் நபியே! நாங்கள் பேசும் வார்த்தைகளுக்காகவும் நாங்கள் விசாரிக்கப்படுவோமா?” என்று கேட்டேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உம்முடைய தாய் உம்மை இழக்கட்டும் (இது ஒரு வியப்பு அல்லது வலியுறுத்தலின் வெளிப்பாடு) முஆதே! மக்களின் நாவுகள் அறுவடை செய்ததைத் தவிர வேறு எதுவும் அவர்களை முகம் குப்புற — அல்லது: மூக்கு குப்புற — நரகத்தில் தள்ளுமா?”

30

عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُشَنِيِّ جُرْثُومِ بنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: "إنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نِسْيَانٍ فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا". حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيّ "في سننه" [4/184]، وَغَيْرُهُ.

அபூ ஸஃலபா அல்-குஷனீ — ஜுர்ஸூம் பின் நாஷிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் தஆலா மார்க்கக் கடமைகளை (ஃபராயிள் - கட்டாயக் கடமைகளை) விதித்துள்ளான், எனவே அவற்றை நீங்கள் புறக்கணிக்காதீர்கள்; மேலும் அவன் வரம்புகளை (ஹுதூத் - சட்ட வரம்புகள் மற்றும் தண்டனைகளை) ஏற்படுத்தியுள்ளான், எனவே அவற்றை நீங்கள் மீறாதீர்கள்; மேலும் அவன் சிலவற்றைத் தடைசெய்துள்ளான், எனவே அவற்றை நீங்கள் மீறாதீர்கள்; மேலும் அவன் சில விஷயங்கள் குறித்து, மறதியினால் அல்லாமல் உங்கள் மீதுள்ள கருணையினால் மௌனமாக இருந்துள்ளான் — எனவே அவற்றைப் பற்றி நீங்கள் துருவித் துருவி ஆராயாதீர்கள்."

இது ஒரு ஹஸன் தரத்திலான ஹதீஸ் ஆகும். இதனை அத்-தாரகுத்னீ மற்றும் பிறர் அறிவித்துள்ளனர்.

31

عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ! دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إذَا عَمِلْته أَحَبَّنِي اللهُ وَأَحَبَّنِي النَّاسُ؛ فَقَالَ:

ازْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللهُ، وَازْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبَّكَ النَّاسُ. حديث حسن، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهْ [رقم:4102]، وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدَ حَسَنَةٍ.

அபூ அல்-அப்பாஸ் ஸஹ்ல் இப்னு ஸஅத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் ஒரு செயலைச் செய்தால், அதன் காரணமாக அல்லாஹ்வும் என்னை நேசிக்க வேண்டும், மக்களும் என்னை நேசிக்க வேண்டும், அத்தகைய ஒரு செயலை எனக்கு வழிகாட்டுங்கள்" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இவ்வுலகில் பற்றற்று இருங்கள் (அதாவது, இவ்வுலக இன்பங்கள் மற்றும் செல்வங்களின் மீது அதிக ஆசை கொள்ளாமல் இருங்கள்), அல்லாஹ் உங்களை நேசிப்பான்; மேலும் மக்களிடம் உள்ளவற்றில் பற்றற்று இருங்கள் (அதாவது, அவர்களின் உடைமைகள் மற்றும் செல்வங்களை எதிர்பார்க்காதீர்கள்), மக்கள் உங்களை நேசிப்பார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

இது இப்னு மாஜா மற்றும் பிறரால் நல்ல அறிவிப்பாளர் தொடர்களுடன் அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு ஹஸன் ஹதீஸ் ஆகும்.

32

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سِنَانٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه و سلم قَالَ: "لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ". حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهْ [راجع رقم:2341]، وَالدَّارَقُطْنِيّ [رقم:4/228]، وَغَيْرُهُمَا مُسْنَدًا. وَرَوَاهُ مَالِكٌ [2/746] فِي "الْمُوَطَّإِ" عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى عَنْ أَبِيهِ عَنْ النَّبِيِّ صلى الله عليه و سلم مُرْسَلًا، فَأَسْقَطَ أَبَا سَعِيدٍ، وَلَهُ طُرُقٌ يُقَوِّي بَعْضُهَا بَعْضًا.

தீங்கிழைத்தலும் (ழரர்) கூடாது, (பதிலுக்கு) தீங்கு விளைவித்தலும் (அல்லது வேண்டுமென்றே தீங்கு விளைவித்தலும், அல்லது தனக்கு எந்தப் பயனும் இல்லாத நிலையில் மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு விளைவித்தலும்) கூடாது.

33

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه و سلم قَالَ: "لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَادَّعَى رِجَالٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ، لَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ

أَنْكَرَ". حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ الْبَيْهَقِيّ [في "السنن" 10/252]، وَغَيْرُهُ هَكَذَا، وَبَعْضُهُ فِي "الصَّحِيحَيْنِ".

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"மக்களுக்கு அவர்களின் வாதப்படியே (எந்த ஆதாரமும் இன்றி) கொடுக்கப்பட்டால், ஆண்கள் (பிற) சமூகத்தாரின் செல்வங்களையும் இரத்தங்களையும் கோருவார்கள். ஆனால், சான்று (கொண்டு வருவது) வாதியின் மீதும், சத்தியம் செய்வது (குற்றச்சாட்டை) மறுப்பவர் மீதும் (உள்ள கடமையாகும்)."

34

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْت رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ. [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன், "உங்களில் எவரேனும் ஒரு தீமையைக் கண்டால், அதை அவர் தம் கையால் (சக்திக்குட்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி) மாற்றட்டும்; அதற்கு அவரால் இயலவில்லையென்றால், பின்னர் தம் நாவினால் (அறிவுரை கூறி) மாற்றட்டும்; அதற்கும் அவரால் இயலவில்லையென்றால், பின்னர் தம் உள்ளத்தால் (வெறுத்து, அதை நீக்க விரும்பும்) உள்ளத்தால் (மாற்றட்டும்) — அதுவே ஈமானின் மிக பலவீனமான நிலையாகும்." முஸ்லிம்

35

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يَكْذِبُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هَاهُنَا، وَيُشِيرُ إلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنْ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ. [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவரையொருவர் ஏமாற்றும் நோக்கில் விலைகளை உயர்த்தாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் வெறுப்புக் கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் உறவுகளை முறித்துக்கொள்ளாதீர்கள்; ஒருவர் வியாபாரம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது (அவர் ஒப்புக்கொண்ட விலைக்கு வாங்க அல்லது விற்க இருக்கும்போது) மற்றொருவர் தலையிட்டு வியாபாரம் செய்யாதீர்கள். மாறாக, அல்லாஹ்வின் அடியார்களாகவும், தங்களுக்குள் சகோதரர்களாகவும் ஆகிவிடுங்கள். ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமின் சகோதரர் ஆவார்: அவர் அவருக்கு அநீதி இழைக்கமாட்டார்; அவரைக் கைவிட்டுவிடமாட்டார்; அவரிடம் பொய் சொல்லமாட்டார்; அவரை இழிவாகக் கருதமாட்டார். தக்வா (இறையச்சம், அதாவது அல்லாஹ்வின் மீதான பயமும் பக்தியும்) இங்கே இருக்கிறது என்று தமது நெஞ்சை நோக்கி மூன்று முறை சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஒருவர் தம் முஸ்லிம் சகோதரரை இழிவாகக் கருதுவதே, அவர் தீயவர் என்பதற்குப் போதுமானதாகும். ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் இரத்தம், செல்வம், மானம் ஆகியவை மற்ற முஸ்லிமுக்கு மீறப்படக்கூடாதவையாகும் (அதாவது, அநியாயமாகச் சிந்தப்படவோ, அபகரிக்கப்படவோ, களங்கப்படுத்தப்படவோ கூடாது).”
முஸ்லிம்

36

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: مَنْ نَفَّسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ الدُّنْيَا نَفَّسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ، يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَدَارَسُونَهُ فِيمَا بَيْنَهُمْ؛ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ أَبْطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ. [رَوَاهُ مُسْلِمٌ] بهذا اللفظ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

எவர் ஒரு முஃமினின் உலகக் கஷ்டங்களில் ஒன்றை நீக்குகிறாரோ, அல்லாஹ் மறுமை நாளின் கஷ்டங்களில் ஒன்றை அவரை விட்டும் நீக்குவான். மேலும், எவர் சிரமப்படுபவருக்கு இலகுபடுத்துகிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்கு இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் இலகுபடுத்துவான். எவர் ஒரு முஸ்லிமின் குறைகளை (மக்களிடமிருந்து) மறைக்கிறாரோ, அல்லாஹ்

அவரை இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் மறைப்பான். மேலும், ஒரு அடியார் தனது சகோதரனுக்கு உதவியாக இருக்கும் காலமெல்லாம் அல்லாஹ் அந்த அடியாருக்கு உதவியாக இருப்பான். மேலும், எவர் கல்வியைத் தேடி ஒரு பாதையில் செல்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்கு சொர்க்கத்திற்குச் செல்லும் ஒரு பாதையை இலகுவாக்குவான். அல்லாஹ்வின் வீடுகளில் ஒன்றில் ஒரு கூட்டத்தினர் ஒன்றுகூடி, அல்லாஹ்வின் வேதத்தை ஓதி, அதை தங்களுக்குள் படித்துப் பரிமாறிக் கொள்ளும் போதெல்லாம், அவர்கள் மீது ஸகீனா (மன அமைதி) இறங்குகிறது, அவர்களை இறையருள் சூழ்கிறது, வானவர்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள், மேலும் அல்லாஹ் தன்னிடம் உள்ளவர்களிடம் அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறான். எவருடைய செயல் அவரைப் பின்தள்ளுகிறதோ, அவருடைய வம்சாவளி அவரை முற்படுத்தாது (மேன்மைப்படுத்தாது).

இந்த வார்த்தைகளில் முஸ்லிம் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது.

37

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ: "إنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ، فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ إلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَإِنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً".

[رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ]، [وَمُسْلِمٌ]، في "صحيحيهما" بهذه الحروف.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் இறைவனிடமிருந்து அறிவித்ததாவது:

நிச்சயமாக அல்லாஹ் தஆலா நன்மைகளையும் தீமைகளையும் பதிவு செய்து, பின்னர் அதை இவ்வாறு கூறி விளக்கினான்: “ஒருவர் ஒரு நன்மையைச் செய்ய எண்ணி, அதைச் செய்யாமல் இருந்துவிட்டால், அல்லாஹ் அதைத் தன்னிடம் ஒரு முழுமையான நன்மையாகப் பதிவு செய்கிறான். மேலும் அவர் அதைச் செய்ய எண்ணி, பின்னர் அதைச் செய்துவிட்டால், அல்லாஹ் அதைத் தன்னிடம் பத்து நன்மைகளிலிருந்து எழுநூறு மடங்கு வரை, இன்னும் பற்பல மடங்குகளாகவும் பதிவு செய்கிறான். மேலும், அவர் ஒரு தீமையைச் செய்ய எண்ணி, ஆனால் அதைச் செய்யாமல் இருந்துவிட்டால், அல்லாஹ் அதைத் தன்னிடம் ஒரு முழுமையான நன்மையாகப் பதிவு செய்கிறான். மேலும், அவர் அதை (அதாவது அந்தத் தீய செயலை) எண்ணி, பின்னர் அதைச் செய்துவிட்டால், அல்லாஹ் அதை ஒரே ஒரு தீமையாகப் பதிவு செய்கிறான்.”

அல்-புகாரி, முஸ்லிம்.

38

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ، وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَلَئِنْ سَأَلَنِي لَأُعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لَأُعِيذَنَّهُ. [رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நிச்சயமாக அல்லாஹ் தஆலா கூறினான்: ‘எவர் எனது வலீ (நேசருக்கு) விரோதம் கொள்கிறாரோ, அவருடன் நான் போர் பிரகடனம் செய்கிறேன். மேலும், நான் என் அடியான் மீது கடமையாக்கியுள்ள கடமைகளை விட எனக்கு மிகவும் விருப்பமான வேறு எதன் மூலமும் அவன் என்னுடன் நெருங்குவதில்லை. மேலும், என் அடியான் நஃபிலான (கூடுதலான) அமல்கள் மூலம் என்னை நெருங்கிக் கொண்டே இருக்கிறான், நான் அவனை நேசிக்கும் அளவுக்கு. நான் அவனை நேசிக்கும்போது, அவன் கேட்கும் செவியாக நான் ஆகிவிடுகிறேன் (அவன் கேட்கும் அனைத்திலும் நான் அவனுக்கு வழிகாட்டி, அவனது செவிப்புலனைப் பாதுகாப்பேன்), அவன் பார்க்கும் பார்வையாகவும் நான் ஆகிவிடுகிறேன் (அவன் பார்க்கும் அனைத்திலும் நான் அவனுக்கு வழிகாட்டி, அவனது பார்வையைப் பாதுகாப்பேன்), அவன் பிடிக்கும் கரமாகவும் நான் ஆகிவிடுகிறேன் (அவன் செயல்படும் அனைத்திலும் நான் அவனுக்கு வழிகாட்டி, அவனது கரத்தைப் பாதுகாப்பேன்), அவன் நடக்கும் காலாகவும் நான் ஆகிவிடுகிறேன் (அவன் செல்லும் அனைத்திலும் நான் அவனுக்கு வழிகாட்டி, அவனது கால்களைப் பாதுகாப்பேன்). அவன் என்னிடம் ஏதேனும் ஒன்றைக் கேட்டால், நான் நிச்சயமாக அவனுக்கு அதைக் கொடுப்பேன்; மேலும், அவன் என்னிடம் புகலிடம் தேடினால், நான் நிச்சயமாக அவனுக்குப் புகலிடம் அளிப்பேன்.’ ”

அல்-புகாரி

39

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: "إنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنِّسْيَانَ وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ". حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهْ [رقم:2045]، وَالْبَيْهَقِيّ ["السنن" 7].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் எனக்காக, என் சமுதாயத்தாரின் தவறுகளையும், மறதியையும், அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுச் செய்யும் செயல்களையும் (அதற்கான தண்டனையிலிருந்து) மன்னித்துவிட்டான்."

40

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بِمَنْكِبِي، وَقَالَ: كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّك غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ. وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: إذَا أَمْسَيْت فَلَا تَنْتَظِرْ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْت فَلَا تَنْتَظِرْ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِك لِمَرَضِك، وَمِنْ حَيَاتِك لِمَوْتِك. [رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ].

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என் தோளைப் பிடித்து, “நீ இவ்வுலகில் ஓர் அந்நியனைப் போல (தற்காலிகமாக வசிப்பவன் போல, நிரந்தரமாகத் தங்குபவன் போலல்லாமல்) அல்லது ஒரு வழிப்போக்கனைப் போல (தன் பயணத்தைத் தொடர விரைபவன் போல) இரு” என்று கூறினார்கள்.

மேலும் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: “நீ மாலை நேரத்தை அடைந்தால் காலையை எதிர்பார்க்காதே (உன் கடமைகளை உடனே முடித்துக்கொள்); காலை நேரத்தை அடைந்தால் மாலையை எதிர்பார்க்காதே (உன் கடமைகளை உடனே முடித்துக்கொள்). உன் நோய்க்காக உன் ஆரோக்கியத்திலிருந்தும் (நல்லமல்களைச் செய்து), உன் மரணத்திற்காக உன் வாழ்விலிருந்தும் (நல்லமல்களைச் செய்து) எடுத்துக்கொள்.” (நூல்: புகாரி)

41

عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم "لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ". حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، رَوَيْنَاهُ فِي كِتَابِ "الْحُجَّةِ" بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ.

அபூ முஹம்மத் அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவருடைய மனவிருப்பம் நான் கொண்டு வந்ததைப் பின்பற்றும் வரை அவர் (உண்மையான) நம்பிக்கை கொண்டவராக ஆகமாட்டார்.”

42

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ! إنَّكَ مَا دَعَوْتنِي وَرَجَوْتنِي غَفَرْتُ لَك عَلَى مَا كَانَ مِنْك وَلَا أُبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ! لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُك عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتنِي غَفَرْتُ لَك، يَا ابْنَ آدَمَ! إنَّك لَوْ أَتَيْتنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقِيْتنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لَأَتَيْتُك بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ [رقم: 3540]، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: “அல்லாஹ் தஆலா கூறினான்: ‘ஆதமின் மகனே! நீ என்னிடம் பிரார்த்தித்து, என் மீது நம்பிக்கை கொண்டு (என் அருளை) எதிர்பார்த்திருக்கும் காலமெல்லாம், உன்னிடம் (எத்தகைய பாவங்கள்) இருந்தாலும் நான் உனக்கு மன்னிப்பேன்; நான் அதைப் பொருட்படுத்த மாட்டேன். ஆதமின் மகனே! உனது பாவங்கள் வானத்தின் மேகங்களை எட்டும் அளவுக்கு இருந்து, பிறகு நீ என்னிடம் பாவமன்னிப்புக் கோரினால், நான் உன்னை மன்னித்துவிடுவேன். ஆதமின் மகனே! நீ பூமி நிரம்பப் பாவங்களுடன் என்னிடம் வந்தாலும், பிறகு நீ எனக்கு எதையும் இணையாக்காத நிலையில் என்னைச் சந்தித்தால், நான் பூமி நிரம்ப மன்னிப்பை உனக்கு வழங்குவேன்.’ ”
இதை அத்-திர்மிதி அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்; மேலும், இது ‘ஹஸன் ஸஹீஹ்’ எனும் தரத்திலுள்ள ஹதீஸ் என்றும் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

ⓘ அறிவிப்பு / Disclaimer